

אילן אחד, שיש לו אילן קדוש גדול ותקיף. ושם בשבעים ענפים יטל המדות של האלכסונים, ויטל את שבעים הממנים שמקיפים את שבעים ענפי האילן, תוף אותם האוכלוסים מדות האלכסונים, וימצאו אסורים במשקל אחד של מדה וחצי. אז יוריד אותם מכל ענף וענף.

ובמה ענפים קטנים ושלא קטנים לשברו בהורדתם משם, משום שגאוזים תוף הענפים, ובהורדתם לשברו. ואז פמה גדולים מהעם הקדוש לשברו בין רגלי שאר העמים. וכל אותם הממנים יעבירו אותם בתוף נהר דינור, ויעברו משלטונם.

ובין כך יהיו למשיח צירים וחקלים פיולדה. ועל הזמן ההוא פתוב, (תהלים ב) יענף ה' ביום צרה. שאותם תשעה פסוקים, פירחי היולדה. ושבעים תבות, שהרי לשבעים שנים באלה הששי יוליד וישלט על כל העולם. ומשום כך באותם תשעה ירחים יראו בכל לילה, מחצות ואילה, רכב אש וסוסי אש מחוץ לרקיע, עורכים קרבות אלו באלו, עד שיאיר הבקר.

אחר שיעברו אותם תשעה ירחים, אז הקדוש ברוך הוא יעיר את המשיח הזה, ויוציא אותו מגן העדן. והיום ההוא שיצא, יודעזע כל העולם, שיחשבו כל בני העולם שימותו.

וער היום ההוא פתוב, (ישעיה ב) ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד ה'. זו השכינה, שתרומם מאותו זמן ואילה, ומשיח עמה. ומהדר גאווה - זה משיח - בקומו לערץ הארץ. אז (שם יא) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה של האלה הששי, וילכו אחר שעשה להם הקדוש ברוך הוא פמה נסים.

דאית ליה אילנא קדישא רברבא ותקיף. ותמן בשבעין ענפין, יטול מכילן האלכסונין, ויטול לשבעין ממנן, דסחראן לשבעין ענפין דאילנא, גו אינון אוכלוסין מכילן אלכסונין, וישתפחון אסורין חד תקלא דמכילא ופלגו. פדין יחית לון מפל ענפא וענפא.

ובמה ענפין זעירין ודלא זעירין יתברון במיחתהון מתמן, בגין דאתאחדאן גו ענפין, ובמיחתהון יתברו. פדין פמה סגיאיין מעמא קדישא יתברון בין רגלין דשאר עמין. וכל אינון ממנן, יעברון לון גו נהר דינור, ויתעברון משולטניהון.

ובין כך משיח צירין וחקלין יהון ליה פיולדה. ועל ההוא זמנא פתיב, (תהלים כב) יענף ה' ביום צרה. דאינון תשע פסוקים פירחין דיולדה. ושבעין תיבין, דהא לשבעין שנין באלה שתיתאה, יוליד וישלוט על כל עלמא. ובגין כך באינון תשעה ירחין, יתחזון בכל ליליא, מפלגו ואילה, רכב אש וסוסי אש לבר מרקיעא, מגיחו קרבין אלין באלין, עד דינהר צפרא.

לבתר דאינון תשעה ירחין יעברון, פדין קודשא בריה הוא יתער למשיח דא, ויפיק ליה מגנתא דעדן. וההוא יומא דיפוק, יודעזע כל עלמא, דיחשבו כל בני עלמא דימותון.

ועל ההוא יומא פתיב, (ישעיה ב יט) ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה'. דא שכינתא, דתירום מההוא זימנא (דף טו ע"ב) ואילה, ומשיח בהדה. ומהדר גאווה, דא משיח בקומו לערץ הארץ. פדין (שם יא יב) ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. דא בשתיין שנין דאלף שתיתאה, ויהכון לבתר דיעביד לון קודשא בריה הוא פמה נסין. (חסר כאן תשלום הענין).